

- 2) huruvida artikel 45 FEUF ska tolkas så, att den även i en situation som den i det aktuella målet har direkt effekt i förhållandet mellan enskilda, på så sätt att privata borgenärer ska tåla att skulder som en gäldenär som har flyttat till utlandet har till dem sätts ned eller faller bort.

(¹) Domstolens dom av den 8 november 2012, ECLI:EU:C:2012:704.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta domstolen (Finland) den 22 december 2017 –
Vanda stad mot Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy, Asfaltmix Oy**

(Mål C-724/17)

(2018/C 083/21)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta domstolen (Finland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Vanda stad

Motpart: Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy, Asfaltmix Oy

Tolkningsfrågor

- 1) Ska frågan vem som är ersättningsskyldig för en skada som orsakas av ett beteende som strider mot artikel 101 FEUF, avgöras genom direkt tillämpning av denna artikel eller på grundval av nationella bestämmelser?
- 2) Om det direkt på grundval av artikel 101 FEUF ska fastställas vem som är ersättningsskyldig: Är de som omfattas av begreppet "företag" i nämnda bestämmelse ersättningsskyldiga? Är samma principer tillämpliga vid fastställandet av vem som är skadeståndsskyldig som de principer EU-domstolen har tillämpat i mål avseende böter för att där fastställa vem som är ansvarig och enligt vilka ansvar särskilt kan grundas på en tillhörighet till samma ekonomiska enhet eller på en ekonomisk kontinuitet?
- 3) Om det på grundval av medlemsstatens nationella bestämmelser ska fastställas vem som är ersättningsskyldig: Strider en nationell bestämmelse, enligt vilken ett bolag, som efter att ha förvärvat samtliga aktier i ett bolag som deltagit i en kartell som strider mot artikel 101 FEUF har upplöst det aktuella bolaget och övertagit dess affärsverksamhet, inte är ersättningsskyldigt för den skada som har orsakats genom det upplösta bolagets konkurrensbegränsande beteende, mot den unionsrättsliga effektivitetsprincipen, fastän det i praktiken är omöjligt eller orimligt svårt att erhålla ersättning från det upplösta bolaget? Utgör effektivitetsprincipen hinder för att en medlemsstats nationella rätt tolkas på så sätt att det som villkor för ett skadeståndsansvar krävs att en sådan företagsomvandling som beskrivits är lagstridig eller konstlad och har genomförts i syfte att kringgå den konkurrensrättsliga skadeståndsskyldigheten eller har vidtagits på annat otillbörligt sätt eller åtminstone att bolaget vid genomförande av företagsomvandlingen kände eller borde ha känt till överträdelsen av konkurrensrätten?

Talan väckt den 22 december 2017 – Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland

(Mål C-729/17)

(2018/C 083/22)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud:E. Tserepa-Lacombe, H. Støvlbæk)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 49 FEUF och artikel 15.2 b och c samt 15.3 i direktiv 2006/123/EG ⁽¹⁾, genom att införa begränsningar vad gäller den juridiska form som medlingsorgan ska ha för bolag utan vinstintresse vilka ska bildas av minst ett advokatsamfund och minst en handelskammare i Grekland i enlighet med lag nr 3898/2010 och presidentdekret 123/2011,
- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 49 FEUF och artiklarna 13, 14 och 50.1 i bilaga VII till Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG ⁽²⁾ genom att för erkännande av akademiska kvalifikationer uppställa krav på att ytterligare villkor ska vara uppfyllda med avseende på innehållet i intygen, uppställa krav på kompensationsåtgärder utan en föregående bedömning av grundläggande skillnader och bibehålla diskriminerande bestämmelser i lag som innebär att den som ansöker om godkännande som professionell medlare och som innehar en handling som styrker riktigheten av yrkeskvalifikationen som erhållits utanför Grekland eller från ett godkänt utbildningsorgan utanför Grekland och efter att utbildning genomgått i Grekland måste ha erfarenhet av att ha deltagit i minst tre medlingsförfaranden, och
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Åsidosättande av etableringsrätten som följer av artikel 49 FEUF och av artikel 15.2 b och c i direktiv 2006/123/EG om tjänster på den inre marknaden.

I artikel 5.1 i lag 3898/2010 och det därmed sammanhängande presidentdekretet nr 123/2011 föreskrivs att bolag som tillhandahåller medlarutbildningar måste ha en viss juridisk form, det vill säga bolag utan vinstintresse som bildats av minst ett advokatsamfund och en av handelskamrarna i Grekland, och att deras verksamhet ska vara föremål för godkännande från den myndighet som anges i artikel 7 i den lagen.

Dessa begränsningar gäller såväl de organ som avser att etablera sig i Grekland för första gången som de organ som avser att etablera ett dotterbolag i det landet.

Ingen annan fysisk eller juridisk person än advokatsamfund eller handelskammare har rätt att inrätta ett utbildningsorgan för utbildning av medlare som mot bakgrund av den utbildningen ges möjlighet att delta i provet för att erhålla en certifiering av yrkeskvalifikationen som medlare i Grekland, om den personen inte har ingått ett avtal med ett advokatsamfund och en handelskammare i det landet.

Därutöver har de organ vars juridiska form inte är ett organ utan vinstintresse i princip inte någon möjlighet att erbjuda dem som önskar utbilda sig till medlare, och därvid ta ut en inskrivningsavgift, utbildning som ger deltagarna rätt att därefter göra provet för att erhålla en certifiering som medlare i Grekland.

Slutligen utesluts utbildningsorgan från en annan medlemsstat som skulle vilja tillhandahålla den ifrågavarande tjänsten mot att de studenter som är inskrivna på kurser inom medlarutbildningen betalar en inskrivningsavgift i princip från möjligheten att träda in på den grekiska marknaden och från möjligheten att inrätta ett dotterbolag i Grekland, när den juridiska formen inte är ett organ utan vinstintresse och dotterbolaget inte endast är ett organ utan vinstintresse.

Kommissionen anser att detta innebär att det föreligger en inskränkning av etableringsrätten enligt 49 FEUF och artikel 15.2 b och c i direktiv 2006/123/EG på den inre marknaden.

Nämnda inskränkning omfattas inte av undantaget i artikel 51.1 FEUF då tillhandahållande av utbildning av medlare inte är fråga om verksamhet som hos medlemsstaten är förenad med utövandet av offentlig makt, och framför allt inte rör rättskipning. Inskränkningen i fråga är inte heller motiverad av skäl som rör säkerställande av kvaliteten hos tjänsterna, som inte på något sätt direkt hör samman med regler kring utbildningsorganens juridiska form och kapitalinnehav.

2. Åsidosättande av direktiv 2005/36/EG och artikel 49 FEUF om etableringsrätten.

Kommissionen menar att de villkor som anges i punkt 2 A i den enda artikeln i ministerdecret nr 109088/12.12.2011, enligt vilka medlaren utbildningsbevis ska innehålla uppgifter om utbildningsmetoder, antal deltagare, antalet utbildare och deras kvalifikationer, examensförfarande och förfarande för bedömning av deltagarna samt på vilket sätt objektiviteten garanteras under dessa förfaranden, går utöver vad som kan krävas för att bedöma kunskapsnivå och yrkeskvalifikationer som innehavaren av utbildningsbeviset får antas ha. Villkoren i fråga gör det inte möjligt att göra en korrekt bedömning av om den berörda personens utbildning avser ämnen som i sak skiljer sig från dem som omfattas av den utbildning som krävs i Grekland. Av dessa skäl står den bestämmelse som anges ovan i strid med artiklarna 13, 14, 50 och bilaga VII till direktiv 2005/36/EG.

Därutöver följer av punkt 5 A i ministerdecretet att utländska medlare med fullständiga yrkeskvalifikationer måste visa att de därutöver har erfarenhet från minst tre medlingsförfaranden innan deras yrkeskvalifikationer kan godkännas i Grekland, samtidigt som det kravet inte uppställs såvitt avser medlare som har erhållit sina yrkeskvalifikationer i Grekland. Den ovannämnda bestämmelsen strider således mot artikel 13 i direktiv 2005/36/EG, i vilken det anges att när det i en mottagande medlemsstat krävs bestämda yrkeskvalifikationer för tillträdet till eller utövandet av ett reglerat yrke, ska den behöriga myndigheten i den medlemsstaten ge sökande tillträde till yrket och rätt att utöva det på samma villkor som gäller för landets egna medborgare, om de innehar det kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer som krävs av en annan medlemsstat för tillträdet till eller utövandet av yrket inom dess territorium, samt innebär ett åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen i artikel 49 FEUF.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 27.12.2006, s. 36).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (text av betydelse för EES) (EGT L 255 30.9.2005, s. 22).

**Överklagande ingett den 5 januari 2018 av MS av det beslut som tribunalen (första avdelningen)
meddelade den 31 maj 2017 i mål T-17/16, MS mot kommissionen**

(Mål C-19/18 P)

(2018/C 083/23)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: MS (ombud: L. Levi, avocate)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens beslut av den 31 maj 2017 i mål T-17/16
- följaktligen återförvisa målet till tribunalen för prövning i sak av talan i första instans eller, om domstolen finner att målet är färdigt för avgörande, bifalla klagandens yrkanden i första instans, och således
- erkänna kommissionens utomobligatoriska ansvar med stöd av artiklarna 268 och 340 andra stycket FEUF
- förordna om överlämnande av de handlingar som klassificerats som konfidentiella av kommissionen och som utgör det nödvändiga stödet för beslutet om uteslutning
- förplikta kommissionen att ersätta den ideella skada som är en följd av kommissionens rättsstridiga handlande och som i enlighet med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) uppskattas till 20 000 euro
- ålägga kommissionen att publicera ett brev i vilket den presenterar sina ursäkter till klaganden samt återuppta klaganden i Team Europe, och